Salo, 19 August 1973

Stimate d-le Boian,

Din cauza că am lipsit mai multe zile din localitate, am citit cu mare întârziere răspunsul dv. din 31 Mai a.c. Aș dori explicații întârzierea cu care răspund. În ziarele și revistele italiene precum cele citite sau răsfoite de dvs., n'am văzut vre-o fotografie ca aceea de care mă interesați. Vă caut și în alte publicații. Fără îndoială, conform practicei obișnuite, sub de presupun că cei din Vătican au fixat eventualul acelei vizite și o fotografie apărută în cea mai bine documentată lor activă și a fost eventual, când nu aveți interes. Dacă cumva acum nu s'au publicat, înțeleg că după cum cauta a Bisericii Unite din Transilvania, n'a găsit încă soluția dorită de Vatican. Probabil că totul este încă în curs.

Eu vă mai caut și dacă cumva voi găsi ceva, vă comunic de îndată.

Mi-am întocmit și eu credeți ce? Un chestionar „Waterpolo" Cine a răspuns? O mie de scriitori, o mie de actori, o mie de cântăreți? Nu! Unul! Unul singur! Unul și acela eu!

Felicit acest fericit care a răspuns pentru cumbătorile d-lui publicații pe care nu le frumoasă ca atare repetoriul, prin poștă obținută. Acum câteva zile-am văzut expediat pe ocean cele două zise „Mircea Eginora" în Africa sucre de reporterul publicist George Racoveanu apărută în cheutia „Athletica Vaida". Aici ca în curând va tăcut valele. Fui foarte rău ca „la New-York ora cum nu știți — „debarcarea Normandia este mare". Oricât de durere a fracturi fapt, totuși n'am putut să descompletez în adevărați luptători. Toate exilurile și în toate timpurile ați suferit de această boală! E o fatalitate!

Ce multe mulți de bine „Ikarolo"

Cant. Popescu

P.S. Sunt în lupta. Dar atenție cu temperamentul d-v. exceptional de emotivi să nu vă predispună la coma medicată. Aceasta priveliște!